

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **J. B. a spol. pre pokračovací zločin podplácania** podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 28. mája 2014 sťažnosť prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorú podal proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 22. mája 2014, sp. zn. Tp 23/2014, a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté rozhodnutie sa zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehota trvania väzby u obvineného J. B., nar. X. v L., trvale bytom M., t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Košice, **sa p r e d l Ź u j e do 8. septembra 2014.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 22. mája 2014, sp. zn. Tp 23/2014, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. nepredĺžil lehotu trvania väzby u obvineného J. B., nar. X. v L., trvale bytom M., t.č. v Ústave na výkon väzby Košice.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil do zápisnice o výsluchu obvineného prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení, doručenom najvyššiemu súdu 26. mája 2014, v podstate zotrval na záveroch uvedených v jeho návrhu na predĺženie lehoty väzby. Mal za to, že dôvody väzby

u obvineného J. B. naďalej trvajú tak, ako ich ustálili predchádzajúce súdy. Poukazoval na to, že obvinený je dlhodobo nezamestnanou osobou, nemá legálny pravidelný zdroj príjmu. Ide o osobu opakovane súdne trestanú, pričom v súčasnosti mu plynie skúšobná doba odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Trestnú činnosť páchal dlhšie časové obdobie začlenený v organizovanej skupine páchatel'ov, z ktorých viacerí sú vo výkone väzby, avšak viacerí sú na slobode. Je tu preto daná konkrétna obava, že v prípade prepustenia na slobodu by týchto páchatel'ov mohol ovplyvňovať. Zo spisového materiálu je zrejmé, že vyšetrovateľ vykonáva plynulo vyšetrovanie a prepustením obvineného v súčasnom štádiu konania by bolo zmarené dosiahnutie účelu trestného konania spočívajúce vo včasnom a dostatočnom zabezpečení dôkazov na posúdenie skutkov obvineného a jeho prípadné postavenie pred zákonný súd. Svoje závery oprel aj o rozhodnutie najvyššieho súdu z 13. mája 2014, sp. zn. 3 Tost 18/2014, ktorý v rámci rozhodovania o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby vyjadril právne stanovisko, že dôvody väzby u obvineného sú dané aj v súčasnom období. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie a predĺžil lehotu väzby u obvineného J. B. o ďalších 5 mesiacov.

K sťažnosti prokurátora sa vyjadrila aj obhajkyňa obvineného JUDr. S. S.. Namietala, že prokurátor vo svojom odôvodnení sťažnosti len odkopíroval podstatné časti svojho návrhu na predĺženie lehoty väzby s výnimkou poukazu na rozhodnutie najvyššieho súdu z 13. mája 2014, sp. zn. 3 Tost 18/2014, pričom naďalej neuvádza žiadne relevantné skutočnosti k tomu, ako prepustením obvineného na slobodu hrozí zmarenie alebo podstatné sťaženie dosiahnutia účelu trestného konania. Prokurátor len všeobecne odkazuje na dôvody väzby zrejmé z rozhodnutia o väzbe Okresného súdu Košice 1. Od jeho vydania sa však dôkazná situácia výrazne zmenila. Vzhľadom na súčasný stav konania dôvody kolúzne väzby pominuli, resp. sa oslabili a minimalizovali tak, že v tomto štádiu konania už nemôžu vzbudzovať zákonom predpokladanú dôvodnú obavu zo zmarenia skutočností závažných pre trestné stíhanie. Rovnako prokurátor nepreukázal a nezdôvodnil ani súvis medzi hrozbou z pokračovania trestnej činnosti obvineným a hrozbou zmarenia alebo podstatného sťaženia dosiahnutia účelu trestného konania. S poukazom na uvedené obhajkyňa obvineného navrhla, aby najvyšší súd zamietol sťažnosť prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako nedôvodnú.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť prokurátora je čiastočne dôvodná.

Obvinený J. B. je v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, Oddelenie operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ pod ČVS: UHCP-7/NJ-Z-2013 z 8. novembra 2013 o vznesení obvinenia, pretože je podozrivý zo spáchania **pokračovacieho zločinu porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou** podľa § 254 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák., **prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru** podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák., **zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti** podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom uznesení.

Dňa 13. januára 2014 vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, Oddelenie operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ pod ČVS: UHCP-7/NJ-Z-2013 vzniesol proti J. B. a spol. obvinenie pre ďalší **pokračovací zločin podplácania** podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom uznesení.

Dňa 16. apríla 2014 došlo na základe uznesenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2 Gv 16/14/1000, k vylúčeniu trestnej veci obvinenej M. B., E. K., O. S. a J. B. zo spoločného konania v trestnej veci obvineného O. S. a spol.

Obvinený J. B. bol vzatý do väzby rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I. z 10. novembra 2013, sp. zn. 0Tp 91/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20. novembra 2013, sp. zn. 8Tpo 44/2013, podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. Lehota väzby obvineného začala plynúť 8. novembra 2013

o 7.05 hod. a začal ju vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní vyšetrovacieho spisu ČVS: ÚHCP-7/NJ-Z-2013 a súdneho spisu, sp. zn. Tp 23/2014, dospel k záveru, že sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty väzby u obvineného nepostupoval správne.

Najvyšší súd konštatoval, že bola dodržaná požiadavka vyplývajúca z ustanovenia § 76 ods. 2 Tr. por., podľa ktorej je prokurátor povinný podať návrh na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní najneskôr 20 pracovných dní pred jej uplynutím. Zistil, že návrh na predĺženie lehoty väzby obdržal Špecializovaný trestný súd dňa 7. mája 2014, teda včas.

Pri rozhodovaní o dôvodnosti predĺženia lehoty väzby mal najvyšší súd na zreteli aj ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas. Vychádzal aj z ustanovenia § 79 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú aj naďalej, resp. či sa zmenili, pričom sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a tiež pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne. Dospel aj nazhromaždené dôkazy odôvodňujú podozrenie, že obvinený sa mal dopustiť predmetných skutkov a tieto skutky vykazujú znaky trestných činov, za ktoré mu bolo vznesené obvinenie.

Okrem podozrenia ako jednej z materiálnych podmienok väzby je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na svoje rozhodnutie z 13. mája 2014, sp. zn.

3 Tost 18/2014, kde v odôvodnení rozhodnutia podrobne uviedol konkrétne skutočnosti, pre ktoré považoval väzobné dôvody upravené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. za opodstatnené.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedené väzobné dôvody u obvineného naďalej trvajú v nezmenenom rozsahu tak, ako boli už v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe špecifikované, pričom od posledného rozhodnutia žiadne podstatné zmeny v uvedenom smere nenastali.

Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, spôsob a rozsah jej spáchania a tiež vzájomné prepojenie jednotlivých členov organizovanej skupiny existuje naďalej dôvodná obava, že obvinený bude pôsobiť na svedkov a spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. V danom štádiu trestného konania je potrebné vykonať ďalšie procesné úkony, najmä výsluch osôb, ktoré doposiaľ neboli vypočuté. Vyššie uvedené skutočnosti zakladajú dôvody kolúznej väzby.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky väzobný dôvod v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obvineného naďalej trvá v nezmenenom rozsahu tak, ako bol už v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe špecifikovaný. Obvinený J. B. je dlhodobo nezamestnaný a nemá legálny pravidelný zdroj príjmov. Ide o osobu opakovane súdne trestanú, pričom do 26. mája 2014 mu plynula skúšobná doba odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Dôvod preventívnej väzby je daný predovšetkým v samotnom konaní obvineného ktorý mal páchať trestnú činnosť po dlhšie časové obdobie (39 čiastkových útokov v časovom rozmedzí od 8 novembra 2012 do 17. septembra 2013) v úmysle získať nelegálny zdroj príjmu. Uvedené konanie obvineného odôvodňuje obavu, že by v prípade prepustenia z väzby na slobodu mohol pokračovať v trestnej činnosti

Z ustanovenia § 76 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že na rozhodnutie o predĺžení lehoty trvania väzby – nad rámec základnej lehoty sa okrem vyššie uvedených všeobecných predpokladov pre vzatie do väzby (§ 71 Tr. por.) vyžaduje splnenie tiež ďalších dvoch materiálnych podmienok, a to, že nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.

Predmetná trestná vec je nielen dôkazne, ale aj skutkovo pomerne náročná, pričom obtiažnosť veci je daná už samotným charakterom stíhaného skutku, z čoho vyplýva aj časová náročnosť dokazovania. Avšak vyšetovanie aj s poukazom na uvedené prebieha podľa názoru najvyššieho súdu plynule a plánovite, pričom v postupe orgánov činných v trestnom konaní najvyšší súd nezistil žiadne priet'ahy.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania aj činnosť orgánov činných v trestnom konaní najvyšší súd dospel k záveru, že na vykonanie potrebných úkonov nebude potrebný taký dlhý časový úsek ako požadoval vo svojom návrhu prokurátor, a preto lehotu väzby u obvineného predĺžil o 3 mesiace, teda do 8. septembra 2014.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu s'ťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. mája 2014

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová